

Gazeta Transsilvaniei.

Gazeta este editată ori de câte ori: Miercuri și Sâmbătă. Fiecare odată pe săptămână, adică Sâmbătă. Prețul lor este pe unu annu 10 f. m. c., pe diumătate annu 5 f.; iar pentru țări străine 7 f. pe unu annu și pe annul întregu 14 f. m. c. Se prețuiera la toate poștele imperatești, cum și la totii cunoscutii nostri DD. correspondenti. Pentru serie „petitu“ se ceru 4 cr. m. c.

Depese telegrafice.

Parisu, 1. Decembre. Astadi proclamă corpul legislativ imperiu, la 8 ore sera duce acestu corpul legislativ constatatu plescitu cu 7,824,189 de voturi pentru imperiu, in contra la 253,145, in facia principelui Napoleon. — Asupra unui protestu, sositu din departamentul Mosel din cauza, ca la scrutiniu s'ar fi intimplatu o neregularitate, corpul legislativ a trecut la ordinea zilei.

Parisu, 2. Decembre 1852. „Monitorul“ de astadi ne aduce scrierea, cumca generalii St. Arnod, Magnan și Castelan sunt denumiti de maresiali ai Franciei. Publicarea legilor se face sub formula: Nous Napoleon III. par la Grâce de Dieu et la volonté nationale Empereur des Français. Pentru toate prevaricatiile de presa, apoi pentru toate pedepsele de comisele nelegiuri se a datu o amnestia generale. Totu asia se au ertatu pedepsele disciplinari ale gardei nationale ce remasera neexecutate. Pentru 290 deportati la Algeria se dade parte agratiare parte li se muta pedeapsa. La deputatiunea celoru trei corpuri mari de statu respunde Lui Napoleon in esentia aceste: Imperiu de nou inauguratu nu e rezultatul silei, a cuceririi sau inselatoriei, ci productul legale al vointiei nationale. El intra indresnetiu in demnitatea de imperatu sub numele Napoleon al III. Titlu acestu e creatu prin entusiasmul poporului, propusu pe calea legii si ratificatu de tota natiunea. — Numele Napoleon III. nu e o pretensiune dinastica, ci unu omagiu adusu pentru unu regimu legitimu caruia Francia are d'asi multiam cea mai frumoasa parte a istoriei sale moderne. Primitimi juramentul, ca, avundu serioasa voia d'a sustienea pacea, nimicu voiu cede facia cu onorea si demnitatea Franciei.

Monarchia austriacă.

Serenitatea Sa Domnul guvernator civil si militar din Transsilvania principele CAROLU de SCHWARZENBERG, din preuna cu alti principi, e denumitu de Cavaleru al lancei de aur.

Brünn, 18. Noemvre. Adi avura regimentu'lu nostru cu Nr. 46 b. Iellacic nominatu; una solemnitate rara. Regimentu'lu nostru esira dein Transsilvania afora inquo in 1. Augustu 1851, cu 2 coorte (batatiune). Coorte'a a 3. et 4. se formara in primavera trecuta. Regimentu'lu nostru cu 3 coorte e stationatu actu in Brünn in Moravia; assia coorte'a a 3. ne avendu peno acum standardu adi i se benedissa unu standardu nouu, prin Escellentia Domnu'lu episcopu dein Brünn. Solemnitate'a fu in modulu sequente; Demaneti'a la 2 quadrante pre 10 ore se statonara regimentu'lu cu 3 coorte pre campu'lu de essercitiu, dupo aquea venira Escellentia Sa Domnu'lu generale de artilleria, et proprietariu regimentu'lu nostru b. Iellacic, dein preuna cu Escellentia Sa Domnu'lu generale de cavaleria et generale commandante comitele Schlick, D. generale divisioneriu dein Brünn Perglas, D. generale divisioneriu dein Olmütz Gyulai, D. generale divisioneriu dein Troppau b. Barco, una multime de alti Onorati Domni generali maiori et officiaru de statulu maiore militariu. Domni generali esteptara peno veni Serenitate'a Sa Domna principessa Elisabetá, sorore'a Serenitatei Sella Domnu'lu principe Stefanu, fostulu palatiu in Ungaria. Dupo que sosi Domna principessa cu una carrutia elegante, o condussa Escellentia Sella Domni generali b. Iellacic et comitele Schlick pre deia

antea essercitiu'lu spre revedere'a aquelluia, apoi intra Serenitate'a Sa Domna principessa in tabernaculu de a dreptá capellei de castre, et occupa tronulu pentru Serenitate'a Sa destinatu, longo Serenitate'a Sa occupa locu Escellentia Sa Domna comitessa nevesta Escellentiei Sella Domnu'lu banu b. Iellacic, totu in aquestu tabernaculu occupa locu toti Domni generali, et officiaru militari, Escellentia Sa Domnu'lu guvernator comitele Lazanzky, dein preuna cu sociu Escellentiei Sella.

La 10 ore se incepu cultu'lu Domnedescu cu una allocutione in limba romana, que se tenu de capellanu castrense romanescu Andree Liviu in antea regimentu'lu; dupo allocutione incepu Escellentia Sa Domnu'lu episcopu missa, cui e assistare venerabilu'lu campisuperiore, et ambi capellani a aquestui regimentu. Dupo terminare'a missei benedissera D. episcopu standardu'lu nouu, apoi lu dadura in mana Domnu'lu commendante a regimentu'lu D. vice-colonelu Reich-eger, quare ducendusa cu ellu in antea coortei a 3., tenu Escellentia Sa Domnu'lu generale de artilleria b. Iellacic qua proprietariu regimentu'lu una allocutione cotra coorte'a a 3. forte animatore, er D. maiore Binder alta allocutione in limba romana. Urma apoi juramentulu que se au lessu de D. auditore a lu regimentu'lu in limba germana, er de D. maiore Binder in limba romana; unde jurara militari dein coorte'a a 3. credintia Imperatoru'lu nostru Francis cu Iosefu I. subtu standardu'lu quellu nouu, in fine urma defilire'a in antea Escellentiloru Sella Domniloru generali.

La 3 ore dupo amediadi si facu corpu'lu officiariloru dein regimentulu nostru, dein preuna cu toate individule que se tenu de statulu maiore militariu, cu Domnu'lu commendantele regimentulu in fronte convenita visitatiune la Escellentia Sa Domnu'lu generale b. Iellacic. Sera fura Serenitate'a Sa Domna principessa, toti Domni generali, et officiaru in teatru, dupo teatru furo unu balu forte elegante in sala redutu'lu, quellu dadura corpu'lu officiariloru dein regimentulu nostru, la quare furo invitati toti Domni generali et officiaru dein corpu'lu Domnu'lu generale commandante comitelu Schlick, et mai multe persone onorate dein parte'a civile; ero banda regimentulu nostru intona mai multe bucati forte elegante.

Aduo di la 10 ore demaneti'a essira regimentulu dein deman-are'a Domnu'lu generale et banu b. Iellacic pre campu'lu de essercitiu, unde tenura militariu nostri essercitiu cu armele in antea Escellentiloru Sella Domniloru generali b. Iellacic et c. Schlick peno la una ora dupo amediadi. In fine si declarara Escellentia Sa D. generale, et proprietariu regimentulu b. Iellacic depliná sa contentiune cu regimentulu cu urmatorele verbe: „Io sum pre contentu cu regimentulu meu questu formos, sum contentu cu essercitiulu, et cu portare'a teneriloru“ apoi multiamu D. commendante vice-colonelu'lu Reichezer pentru diligentia que depusa pentru regimentu. Eta romanu'lu scia a fire atatu soldatu bravu et cu curaggiu unde e necessitate, quatu si blandu et cu portare morale intre populi streini.

Sera la 6 ore petrecura atatu toti Domni generali, quatu si corpu'lu officiariloru pre Escellentia Sa Domnu'lu generale b. Iellacic, et pre sociu Escellentiei Sella peno in corte'a carrulu de vapore, unde si lua Escellentia Sa Domnu'lu banu dina bona de la corpu'lu officiariloru, ero la plecarea Sa cu carrulu de vapore lu salutara corpu'lu Officiari'loru cu trei vivate entusiate. A. Liviu, capellanu castrense.

• Vede o in Foiletou.

R.

FOILETONUL.

Cicerone. (Capetu.)

Filosofia practica.

Scriptele lui Cicerone celle practice au unu interessu inca si mai mare de catu celle teoretice, parte pentru sentimentulu cellu dreptu care dreptá judecata lui, parte pentru mai multe rezultate de o inalta importanta, parte pentru o summa de idee chiare si desvolte, in cari intrecu pre professorii sei greci.

Virtutea, bunulu supremu, e o intentiune care despretiunesce ver-ce respectu la folosu si la damnu (paguba); ea are pretulu seu in sene, si interessulu nu se pote afla in societate cu diasa. — Chiaru si comparatiunea virtutii cu interessulu e fapta vitiosa. — Prin urmare e o indetorire interna spre lucrarea virtiosa, fara respectu la recompensa sau la punitiune (pedepsa). Acesta indetorire ni se face cunoscuta prin judecata cea approbato-ria si condemnato-ria a conscientiei. Intentionea spre virtute face bunetatea caracterului;

fara acest-a, pote omulu sa fia prudiute si versutu, dar nu pote sa fia bunu.

Omulu e o fientia rationala. Dzeitatea prin ratiune l'a distinsu de ver-ce animal. In ratiune se afla germele (ore-cumu liniamentele primarie alle) scientiei, care se cultiva deplinu chiaru prin conducerea si dreptarea naturei. Ratiunea cea cultivata si perfecta e legea suprema din lume, care dictéza cea ce sa se faca si sa nu se faca; ea e asiá dara copia intelleptionii divine. In acest-a se afla fundamentulu tutoru virtutiloru, tutoru celloru drepte si bune. Prin ratiune suntemu consangeni (ruditi) cu Dzeitatea, suntemu imaginea ei. Prin ratiune toti omenii ca fientie rationale sunt uniti unulu cu altulu in societate juridica si morala. Caci ratiunea e totu aceea-asi in toti omenii. Prin urmare toti trebuie sa iubésca si sa pretuésca cea ce are pretulu si valorea sa in sene, adeca dreptulu si virtutea. Societatea juridica si morala se intaresce si mai multu prin simpatia si binevointia cea naturala catra toti omenii.

Teoria despre collisione e proprietatea lui Cicerone, la care Panetiu ii dede numai

idea. Insa acesta Teoria nu coprinde collisione detoriiloru intre sene, ci repunantia virtutii cu interessulu. Spre distingerea interessulu cellu adeveratu care consuna cu virtutea, de cellu falsu care ni repunna, propune Cicerone urmatoria regula: Unde se arrata unu interessu care s'ar certá cu unu comandu allu ratiunii si ar adduce rusine persoanei lucratorie, acolo se pote tine cu sicurantia ca lucrulu nu e in adeveru folositoriu, ci numai in aparentia. Caci nimica nu e atatu de contrariu ratiunii ca rusinea (turpitudu), si nimica nu consuna mai multu cu natura de catu folosulu.

Ideele lui Cicerone despre dreptulu naturei sau allu gintiloru (jus gentium) dupa care toti omenii sunt liberi si egali intre sene, si care e fundamentulu si norma dreptulu civil, — sunt pre-interessanti, cu tote ca nu formeza o sistema scientifica.

Istoria filosofiei o attinge Cicerone in diverse locuri alle opereloru selle, insa mai accuratu si mai succintu in a doua carte a disputationiloru academice, unde respunzindu

че се опитените а се дѣлѣна по сѣне, към вѣлѣборъ Европа въ вевоитъ а ковати революциѣна дела 1792, че о атериода къ рестѣраре шѣ към ар ѳѣ тревѣт съ ковати революциѣна социалъ дела 1848, д-къ нѣ о ар ѳѣ ѳрѣатъ Канаѣнак; аноѣ адаоце: „Андре Франца шѣ Европа пѣнаѣ атѣпнѣ е ѳѣрѣ пѣтѣнгъ пачѣа, към революциѣна дѣ Франца ар ѳѣ де патѣрѣ еспанѣвъ шѣ към Франца ар атериода не Европа къ пропагандѣ; принципѣла дела 1792 дѣ че шѣ атѣачѣ авѣрѣ тревѣнгъ де ресѣоѣ спре а се свѣдѣна, ток-маѣ аша аѣ еле акѣм тревѣнгъ дѣ пачѣ спре а се де-волта.“ Дѣ ѳѣне зѣче: „Анперѣла, веѣтѣ вѣне, къ нѣ е Мо-нархѣа, че о ам апѣрат поѣ де 50 де ани, дар дѣ чѣле де не ѳрѣтѣ ел тѣтѣнѣ е о Монархѣа, шѣ аноѣ поѣ ам ѳост-дектѣнд ентѣм адѣрѣторѣ сѣпчѣрѣ аѣ Монархѣе. Инститѣдѣ-пѣле лѣберале аѣ съ кмѣпѣтеѣе ачѣстѣ ѳормѣ де стѣлѣнѣре ѳар нѣ съ о ресѣорѣне дѣлѣ към лѣ сѣаѣ дѣмѣват. Орѣ към еспѣрѣиода, че ам ѳѣкѣт дѣ тѣмѣ де 60 де ани дѣ десѣпѣрѣ шѣ тѣрѣвѣрѣ, доведѣ де ажѣос пѣчѣсѣтѣтеа Монархѣе. Дѣ ѳѣтѣ 60 ани дѣ дѣе рѣндѣрѣ рѣнѣвѣла аѣа а дѣрат 10 ани, шѣ дѣкѣ че маѣ рѣнѣвѣлѣкѣ? дѣ време че дѣ ѳѣт кѣрс де тѣмѣ Монархѣа а дѣнѣт 50 де ани!“

Ам зѣс, къ апѣстѣзѣа „Жѣврѣалѣлѣ Деѣа“ ѳѣсте дѣсѣм-пѣтѣорѣ; да ѳа е дѣсѣмѣтѣорѣ дѣн маѣ шѣлѣте пѣрѣиода; маѣ дѣлѣтѣв ачѣста доведѣште, къмкъ партида орѣлеанѣстѣкѣ шѣа пѣрѣдѣт спѣранга шѣ къ ѳа а пѣрѣсѣт къмѣлѣ аѣгѣдѣзѣнѣ дѣ-кѣнтра Норѣчѣлѣлѣ зѣлеѣ, шѣ аноѣ ѳа маѣ доведѣште, къмкъ вѣрѣгѣрѣа чѣа вогаѣтѣ, але кѣрѣа интересѣ рѣпрѣсѣнтѣзѣ пѣ-шѣтѣлѣ орѣгал маѣ шѣлѣт де 50 ани, пѣрѣшѣте „Анперѣла, веѣтѣ вѣне съѣ тѣлѣтѣа кондѣдѣзѣне, къ ачѣла ва ѳѣ зѣ „Анперѣла а пѣчѣе, шѣ аста нѣ ѳ пѣдѣн пѣнѣрѣ Л. Наполѣон, къчѣ към шѣтѣм ѳѣмаѣ вѣрѣгѣрѣа, ѳѣнд орѣлеанѣстѣкѣ, маѣ вѣмѣвѣна.

Дѣн тѣте ѳѣе: къ Л. Наполѣон а дѣвѣнс партидеѣе, къ ел а апѣкат дѣасѣпра. Партидеѣе сѣпарѣте пѣнѣтѣнд а маѣ ѳаѣе чѣа сѣнѣре, сѣнѣ, къ се пѣрегѣтѣск а се коѣтѣнѣ. „Андре канѣ рѣнѣвѣлѣканѣ шѣ роѣалистѣ кѣрѣ дѣдѣмѣцѣрѣ къ към ар ѳаѣе дѣмѣрѣвѣнѣ ѳѣвѣсѣдѣзѣне дѣ тѣмѣлѣ „Анперѣлѣлѣ. Дар лѣ Лѣв. Наполѣон пѣдѣа і маѣ пѣсѣ де ѳѣвѣсѣдѣнѣ, ел поѣште съ ѳѣ спѣрѣжѣнѣт пѣмаѣ де Клер шѣ ачѣста дѣ ажѣнѣе. Де вѣкѣлѣ партиде „Анперѣла пѣре а се маѣ тѣме, пѣдѣчѣлѣ де кѣре се пѣте потѣхнѣ вор ѳѣ поѣле рѣлѣдѣнѣ че свѣт а се ѳорма дѣнѣре Стат шѣ Клер. Се сѣвѣе къмкъ Сѣ. Папа сѣр ѳѣ дѣвоѣт а вѣнѣ ла Парѣс пѣнѣрѣ къ сѣ вѣлѣ де „Анперѣат не Лѣв. Наполѣон; дѣсѣ пѣнѣрѣ ачѣ-ста Сѣнѣдѣа Сѣа чѣре де ла вѣсѣлѣ Домѣнѣлѣ вѣрѣтѣорѣле: Сѣ шѣтѣрѣлѣ конѳордѣатѣл, съ шѣтѣрѣлѣ чѣле пѣтѣрѣ пропѣсѣ-дѣнѣ але лѣвѣ Бѣсѣет, съ шѣтѣрѣлѣ кѣсѣторѣа чѣвѣлѣ, ад. къ сѣсторѣа съ нѣ ѳѣ вѣлѣвѣлѣ дѣкѣ нѣ е сѣнѣдѣтѣ де вѣсѣрѣкѣ, шѣ дѣ ѳѣне съ дѣнѣродѣкѣ дѣ вѣсѣрѣкѣ лѣтѣрѣа ромѣнѣ дѣ кѣрѣдѣнѣа еѣ, къчѣ партида кѣтоликѣ нѣ вѣде а се ѳѣ рѣстаѣ-рат сѣдѣатѣтеа пѣлѣ нѣ і се вор да еѣ атѣрѣ вѣсѣ сѣмѣде. Е дѣнѣреварѣ пѣлѣ дѣкѣт Л. Наполѣон ва пѣтѣа дѣмѣлѣнѣ ачѣстѣ пѣтѣвѣнѣнѣ? — веѣтѣ ачѣ стѣ тѣтѣ гѣрѣтѣатѣа сѣтѣ-дѣзѣнѣе. —

Сѣрѣвѣа. Дѣн Белѣградѣлѣ Сѣрѣвѣеѣ се сѣкрѣ вѣрѣтѣорѣле кѣтѣре „Газѣта де Аграм“: Гѣвѣрѣнѣлѣ Сѣрѣвѣеѣ, дѣлѣв чѣре-рѣа сѣдѣатѣдѣнѣ де дѣвѣдѣдѣнѣ (ва съ зѣкѣ къ Сѣрѣвѣеѣ, ачѣстѣ ѳѣтѣнѣ поѣлекѣрѣдѣ де канѣ грѣс, аѣ о сѣдѣатѣе де дѣвѣдѣдѣнѣ, шѣ ромѣнѣлѣ дѣн Пѣрѣнѣдѣатѣе кѣрѣ сѣот дѣнѣзѣстрадѣ дѣла Дѣеѣ къ шѣжѣлѣче шѣ маѣтериале шѣ инѣлекѣтѣвалѣ маѣ есчѣелѣте дѣкѣт Сѣрѣвѣеѣ съ нѣ аѣвѣ асѣмѣлѣе инѣтѣтѣт ѳѣлѣсѣторѣлѣ?) чѣрѣ дѣла конѣсѣлатѣлѣ пѣнѣрѣал ѳѣвѣрѣаѣк, къ сѣ се пѣгѣдѣе а се пѣтѣа дѣнѣродѣче дѣ Авѣтѣрѣа кѣрѣдѣлѣ сѣрѣвѣшѣтѣ. Конѣсѣ-латѣлѣ пѣнѣрѣал дѣшѣ арѣтѣлѣ пѣрѣрѣа де рѣѣ къ нѣ се пѣте ѳаѣе дѣстѣлѣ ма ачѣстѣ дѣрѣнѣдѣ а гѣвѣрѣнѣлѣлѣ сѣрѣвѣскѣ: пѣрѣнѣ вѣрѣтѣаре имѳортѣдѣзѣнеа кѣрѣдѣлѣор сѣрѣвѣшѣтѣ дѣ Авѣтѣрѣа ва ѳѣ шѣ дѣчѣ дѣнѣнѣте стражѣнѣк ѳѣрѣтѣ. Ачѣста нѣ маѣкѣ ачѣл-скѣн ам поѣгато къ сѣ аѣентѣлѣм, къмкъ шѣ кѣрѣдѣлѣ ромѣ-пѣшѣтѣ аѣ ачѣеашѣ сѣрѣте, шѣ тѣтѣшѣлѣ, пѣ кѣт шѣтѣм, дѣн ромѣ-нѣлѣ нѣ сѣаѣ аѳлат къ сѣ зѣшѣлѣ не ма конѣсѣлатѣе спре а се рѣдѣка асѣмѣлѣеа пѣдѣчѣ шѣ спре а се аѣвѣче кѣрѣдѣлѣе ромѣ-пѣшѣтѣ ма о рѣвѣрѣкѣ къ чѣлемаѣте кѣрѣдѣ аѳарѣ де сѣрѣва шѣ еѣрѣеѣка.

Мѣнтѣнегрѣлѣ. Тот „Газѣта де Аграм“ кѣпѣрѣнде о епѣ-стѣлѣ дѣла гѣрѣнѣдѣлѣе мѣнтѣнегрѣнѣе, кѣре де шѣ дѣн зѣле-се вѣде кѣм сѣнѣдѣе, де алѣтѣ партиде тѣтѣнѣ ѳа дѣсѣкѣнѣре сѣнѣдѣментѣлѣ шѣ сѣрѣтѣлѣ че пѣте къ дѣнѣнѣшѣтѣ дѣ ачѣ-стѣ дѣрѣдѣ сѣлѣвѣкѣ. Дѣн ачѣстѣ епѣстѣлѣ дѣнѣрѣалѣтѣе чѣ-тѣтѣм зѣлѣе кѣрѣѣсе къ ачѣстѣеа. Дѣнѣлѣ дѣкѣрѣдѣзѣнеа индѣпен-

дѣнѣлѣе пѣрѣнѣдѣлѣ дѣн Мѣнтѣнегрѣлѣ сътѣ съ есѣтѣнѣе шѣ гѣрѣ-нѣдѣлѣе дѣрѣт. Ноѣ спѣрѣтѣм, се маѣ кѣрѣнѣде дѣн пѣтѣтѣ епѣ-стѣлѣ, къ пѣрѣнѣдѣлѣ ва рѣстаѣлѣ гѣрѣнѣдѣлѣе чѣле вѣкѣ, шѣ ва-рѣдѣоѣнѣдѣлѣ ѳахѣлѣе шѣ сѣмѣнѣдѣлѣе зѣле сѣлѣвѣче не кѣре: Гѣрѣчѣа лѣ сѣнѣлѣсѣе дѣнѣнѣте къ 500 ани дѣла Кнѣзѣлѣ шѣ Вѣе-воѣнѣ сѣрѣвѣ, шѣ къ ел ва аѣвѣче ажѣтѣорѣлѣ свѣрѣнгѣлѣор вѣрѣ-шѣтѣнѣ. Чѣеа че пѣа пѣтѣтѣ еѳѣлѣтѣ пѣрѣчѣсѣорѣлѣ сѣѣ, спѣрѣтѣм-кѣ ва дѣнѣлѣ Дѣнѣлѣ, пѣрѣнѣдѣлѣ акѣвал. Ел арѣ о мѣсѣнѣе маѣре, шѣ дѣрѣнѣда коѣнѣлѣе къ сѣ ѳѣ сѣѳѣтѣ ма кѣпѣт къ поѣрѣчѣре. Не лѣлѣгѣ отѣрѣлѣе Мѣнтѣнегрѣлѣлѣ лѣвѣсѣскѣ тѣгѣ пѣмаѣ-кѣрѣшѣтѣнѣ; маѣ тѣтѣ Ерѣдѣгоѣвѣна сѣлѣлѣкѣтѣ де кѣрѣшѣтѣнѣ. Зѣрѣмѣнѣлѣ дѣкѣ дѣла 1847 чѣрѣрѣлѣ ажѣтѣорѣлѣ дѣла Вѣлѣдѣка-дѣн Чѣтѣнѣже. Еар акѣм се лѣдѣлѣ вѣстѣа, къмкъ лѣкѣвѣторѣлѣ дѣн Вѣаѣжѣнѣ шѣ Дѣвѣнѣжѣа сѣр ѳѣ дѣнѣрѣнѣт, ар ѳѣ стрѣнѣ-дѣжѣдѣа шѣ о ар ѳѣ трѣмѣсѣ ма пѣрѣнѣдѣлѣ Дѣнѣлѣ ма Чѣтѣнѣже, кѣрѣ-дѣ шѣ пѣрѣнѣлѣ съ сѣлѣтѣлѣ сѣз; къ дѣн партиде пѣрѣнѣдѣлѣ сѣаѣ шѣ трѣмѣсѣ коѣсѣарѣлѣ къ сѣ ѳѣрганѣсѣзѣе не ачѣле дѣнѣтѣрѣ дѣ-кѣнѳорѣмѣтѣе къ чѣеалаѣтѣ дѣарѣ; къ Тѣрѣчѣи ар аѣеа гѣндѣ, къ сѣ ѳаѣне мѣлѣтѣрѣшѣте пѣтѣтѣлѣ сѣмѣнѣдѣлѣ. Дар пѣрѣнѣдѣ-лѣлѣ ва лѣса ѳѣрѣ апѣрѣаре кѣт ва пѣтѣа. Чѣте де Мѣнтѣ-негрѣнѣлѣ вѣлѣлѣ пѣрѣнѣ тѣгѣ Ерѣдѣгоѣвѣна, нѣ дѣаѣ пѣрѣдѣлѣ ма пѣчѣ-вѣнѣ тѣрѣ, шѣ пѣрадѣ кѣт поѣт не Мѣсѣлѣманѣ. — Мѣнтѣнегрѣ-нѣоѣлѣ се пѣлѣнг, къ пѣлѣвѣрѣеа че се ѳаѣрѣкѣ дѣн дѣра лѣор нѣ-маѣ е де трѣвѣ шѣ сѣ шѣрѣлѣ пѣнѣтѣрѣ че пѣрѣнѣдѣлѣ нѣ іа тѣ-сѣрѣ спре а се гѣтѣ маѣ вѣн, дѣкѣ е ворѣа съ вѣлѣ лѣкѣрѣ ла-лѣнѣе шѣ маѣ гѣрѣле. Дѣн ѳѣне се зѣче, къ пѣте съ се трѣ-мѣдѣлѣ дѣи Мѣнтѣнегрѣнѣлѣ дѣ Авѣтѣрѣа, къ сѣкѣнѣ спре а сѣтѣдѣ-ѳаѣрѣкѣдѣзѣнеа пѣлѣвѣрѣеѣ, шѣ се еспѣрѣмѣтѣ дѣрѣнѣда, къ дѣн парти-деа гѣвѣрѣнѣлѣ Авѣтѣрѣакъ съ нѣ се пѣлѣлѣ стаѣлѣлѣ ма ачѣста. — Не жѣмѣтѣте де вор ѳѣ аѣвѣрѣратѣе тѣте ачѣстѣ, шѣ есѣте де ажѣнѣе спре а коѣнѣнѣде дѣн ѳѣне шѣ не чѣл маѣ сѣвѣтѣк, къмкъ сѣлѣвѣи аѣ зѣ ѳѣтѣорѣлѣ кѣт де стрѣлѣчѣт пѣнѣтѣрѣ дѣн-шѣи атѣт де дѣнѣнѣкѣтѣорѣлѣ пѣнѣтѣрѣ вѣчѣнѣ!

Гѣрѣчѣа. Дѣн Нр. пѣрѣчѣдѣнѣте сѣа атѣнѣе дѣспре конѣвѣ-дѣзѣнеа ѳѣкѣтѣ дѣнѣре рѣпрѣсѣнтѣанѣдѣи Анѣглѣеѣ, Франѣдѣеѣ, Рѣ-сѣеѣеѣ, Бѣавѣрѣеѣеѣ шѣ Гѣрѣчѣеѣеѣ пѣрѣвѣтѣорѣе ма рѣлѣдѣзѣнѣа че трѣвѣе съ о шѣрѣтѣрѣсѣскѣ Домѣнѣлѣ Гѣрѣчѣлѣор. Пѣнѣтѣрѣлѣ конѣсѣкѣвѣ-дѣлѣе чѣле дѣсѣмѣтѣорѣе але ачѣстѣеѣ конѣвѣнѣдѣнѣи не маѣ дѣ-тѣорѣчѣм ѳаѣтѣ ла ѳа, маѣ коѣнѣлѣнѣнѣдѣо. Сѣкѣнѣлѣ ачѣстѣеѣ кон-вѣнѣдѣнѣи дѣкѣеатѣ ла 20. Ноѣмѣрѣе дѣнѣре сѣс атѣнѣсѣлѣе пѣ-тѣрѣ ѳѣ къ сѣ аѣвѣкѣ дѣн арѣмонѣе сѣрѣтѣлѣ шѣ лѣтѣра коѣ-стѣтѣдѣзѣнѣеѣ гѣрѣчѣшѣтѣ къ траѣтѣатѣлѣ дѣла 1832, пѣрѣнѣ кѣре Ан-глѣа, Франца шѣ Рѣсѣа гѣранѣсѣаѣзѣлѣ зѣ рѣгат гѣрѣчѣскѣ индѣ-пендѣнѣте гѣвѣрѣнат де зѣ пѣрѣнѣдѣ ромѣно кѣтоликѣ дѣн кѣса Бѣ-вѣарѣкѣ. Не къмд Гѣрѣчѣа маѣ шѣлѣт къ ажѣтѣорѣлѣ стрѣнѣлѣор сѣ елѣвѣрѣлѣ де сѣлѣ Тѣрѣчѣа се дѣнѣрѣнѣрѣлѣ трѣе пѣтѣрѣе къ сѣ-лѣсѣкѣре лѣберѣтѣеа. ѳѣлѣ кѣре пѣтѣрѣе дѣшѣ гѣнѣа интересѣлѣ сѣѣ дѣн партиде. Пѣнѣтѣрѣлѣ Лорд Пѣалѣмерѣтѣон ера гѣрѣжа де кѣ-пѣтѣнѣлѣ къ дѣн Гѣрѣчѣа сѣ се дѣгѣмѣеѣеѣе зѣ гѣвѣрѣнѣ конѣ-стѣтѣдѣнѣарѣлѣ. Франца, кѣре не атѣачѣ шѣ дѣнѣсѣа се вѣкѣра де о-кѣнѣстѣтѣдѣзѣнеа дѣн партиде, дѣкѣ поѣа ачѣстѣа дар тѣт де о-дѣтѣ лѣкѣра дѣнѣрѣа коѣо къ шѣка Гѣрѣчѣа сѣ дѣвѣнѣлѣ кѣт се ва-пѣтѣа маѣ пѣатѣрѣнѣтѣорѣ де алѣтѣ пѣтѣрѣе. Дѣн ѳѣне Рѣсѣеѣеѣ-орѣеа пѣдѣн дѣ пѣсѣа де конѣстѣтѣдѣнѣи, дар къ атѣт маѣ вѣрѣ-тѣоѣ се стрѣдѣлѣа къ дѣн поѣлѣ рѣгат сѣ се пѣстрѣеѣе шѣ сѣ-се коѣсѣлѣде ачѣеа рѣлѣдѣзѣнеа, ад. чѣеа орѣентѣлѣлѣ, але кѣрѣвѣа-кѣнѣ сѣкѣрѣ се сѣкѣгѣшѣте Дѣрѣлѣ. Асѣфѣл се алѣсѣе дѣн ѳамѣ-лѣа рѣѣѣскѣ вѣавѣрѣлѣ зѣ рѣѣде, ачѣстѣа пѣаѣвѣ коѣнѣ, шѣ аша-лѣи Огѣто трѣвѣе сѣ зѣрѣеѣе зѣлѣ дѣн ѳѣрѣдѣи сѣе. Дѣнѣлѣ тра-кѣтѣлѣ дѣла 1832 гѣрѣчѣи дѣнѣродѣсѣрѣлѣ о конѣстѣтѣдѣзѣнеа ѳѣр-тѣалѣ, че се сѣнѣкѣнѣнѣлѣ де Рѣѣѣлѣе. Дѣн ачѣстѣеѣ конѣстѣ-дѣзѣнеа се зѣче кѣар: къмкъ пѣмаѣ ачѣеѣ пѣрѣнѣдѣ се вор пѣтѣа-сѣѣ не трѣнѣлѣ гѣрѣчѣскѣ кѣрѣлѣ вор ѳѣ де лѣѣе гѣрѣчѣаскѣ. Дар ачѣстѣеѣ дѣкѣрѣдѣзѣнѣе къмѣшѣлѣ акѣм о коѣнѣтѣрѣзѣнѣе дѣнѣре поѣа конѣстѣтѣдѣзѣнеа шѣ траѣтѣатѣлѣ де ла 1832 дѣнѣлѣ кѣре се гѣранѣсѣаѣзѣлѣ трѣнѣлѣ гѣрѣчѣскѣ ѳѣрѣлѣ кондѣдѣзѣнеа не сѣма дѣ-пѣастѣеѣеѣ Бѣавѣрѣеѣеѣ. Дѣн Гѣрѣчѣа, аѳарѣ де Рѣѣѣлѣе пѣте пѣмаѣ е алѣт чѣнѣва кѣтолик. — Рѣсѣоѣлѣлѣ чѣнѣлѣ сѣаѣ пѣте алѣвѣгѣрѣа пѣрѣтѣнѣдѣнѣлѣлѣ де корѣнѣлѣ ар ѳѣ ѳѣстѣ конѣсѣкѣвѣнѣда а атѣрѣеѣ-кѣнѣтѣрѣзѣнѣи. Чѣле трѣе пѣтѣрѣе ар ѳѣ ѳѣстѣ пѣте конѣстрѣдѣсѣе къ амѣсѣрат траѣтѣатѣлѣ сѣ сѣдѣнѣлѣ гѣранѣтѣа, сѣ аперѣе не пѣрѣтѣнѣдѣнѣте, шѣ асѣфѣл сѣ ѳвѣтѣрѣдѣ гѣрѣчѣлѣор зѣ рѣѣе пѣпѣлѣ-кѣт. Мѣнѣстерѣлѣлѣ енѣглѣз пѣрѣвѣзѣлѣ тѣте ачѣстѣеѣ конѣсѣкѣвѣнѣде, шѣ поѣтѣи не амѣвѣасѣорѣлѣ рѣсѣсѣ шѣ ѳѣрѣаѳѣоѣзѣскѣ къ сѣ се сѣѳѣтѣлѣсѣкѣ асѣпра ачѣстѣеѣ дѣнѣрѣвѣдѣнѣи. Рѣсѣлѣтѣлѣ, към шѣтѣм, ѳѣ хотѣрѣжѣрѣеа: къ пѣмаѣ зѣнѣ пѣрѣнѣдѣ де рѣ-лѣдѣзѣнѣеа гѣрѣкѣ ва пѣтѣа дѣнѣнѣлѣ пѣсѣте поѣ-рѣлѣ гѣрѣчѣскѣ.